

קבית

שבועון קבוצת יבנה

כ' באלול תשפ"ב - (16.9.22)

אתר מורשת קבוצת יבנה

"סליחות בפיגימה" בבית המדרש

שבת פרשת כי תבוא

כניסת השבת – 18:23, צאת השבת – 19:21

1527

ואני תפילתי לך

תפילת מנחה בימי החול –
18:35

שבת פרשת כי תבוא
18:23 - הדלקת נרות
19:39 - מנחה, קבלת שבת,
ערבית

08:30 - שחרית ומוסף
13:30 - מנחה גדולה
17:30 - מנחה קטנה
19:21 - צאת השבת

שיעור לאחר תפילת מוסף:

ראובן קמפניינו

בנושא

עמדתו של רבי יהודה הנשיא
ביחס למצוות שמיטה

לאחר תפילת מנחה יתקיים שיעורו של
הרב אילעאי

מזל טוב !

* להדר זלקינד עם נישואיך לבח"ל חן לבית פרידמן, לשושי וישראל ולכל המשפחה.

* לתמרה ומשה גלס לנישואי הנכד תומר, בנם של דוד ושבע, עם בח"ל זהר סמואל.

* לחוה'יה לנג לבת המצווה של הנכדה יעל, בת נפתלי ואיה.

* לאסתר וראובן ימיני לנישואי הנכדה אופיר, בתם של דורית ועמית גת.

להתראות בשמחה

* חתונתו של דור צרויה עם בח"ל סן תתקיים ביום חמישי כ"ו באלול (22.9) (חתונה ושבת חתן מחוץ ליבנה).

תזכורת: לבעלי השמחה יש עדיפות בקבלת דירות אירוח לשבת.

הַבְּפוּרִים, נמצא כאן, ולמה העם שאני שייך אליו הנו העם שהוא, ומדוע מקומו הוא 'המקום הזה' ". הוא מביא אף מדבריו של יוסף חיים ירושלמי: "היהודים הם העם הראשון שמצא בהיסטוריה משמעות על, העם שעשה את הזיכרון לחובה דתית". ומוסיף הרב זקס: "היהודים מספרים את סיפור ה'מי אנחנו?' שלהם במסירות ובהתמדה רבות מְשָׁל כל אומה אחרת על פני האדמה, והזדהות זו עם עברנו היא שהביאה אותנו אחרי גלות של אלפיים שנה להקים מדינה ולדובב בה את שפת הספר העתיקה שלנו." כדבריו **"זיכרון הוא זהות"**.

ומרחיב הרב זקס באותו נושא: בתחילת שליחותו של משה הוא מבקש מאלוקים שיאמר לו את שמו, על מנת שיוכל למוסרו לבני ישראל, ואלוקים עונה: **"אֶהְיֶה-אֲשֶׁר אֶהְיֶה"** (שמות ג, יד). לכאורה תשובה מספקת, אבל ה' לא מסתפק בזה, **"וַיֹּאמֶר עוֹד אֲלֹקִים אֵל מִשֶּׁה כֹּה תֹאמַר אֵל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל ה' אֲלֹקֵי אֲבוֹתֵיכֶם אֲלֹקֵי אַבְרָהָם אֲלֹקֵי יִצְחָק וְאֵלֹקֵי יַעֲקֹב שְׁלַחְנִי אֲלֵיכֶם זֶה שְׁמִי לְעֹלָם וְזֶה זְכָרִי לְדֹר דָּר"**. אני, אומר אלוקים, אלוקי אבותיכם, זה שמי לעולם, שמי הוא נצחי, אבל זכרי לדור דור, עליכם מוטלת החובה להעביר את זכרי מדור לדור.

מצאתי בדבריה של אמא, חולדה קמפניינו ז"ל, את אותו הרעיון עצמו. כשאמא מסבירה את הרגשת המחויבות שלה לספר את סיפור הצלתה, הצלתנו, בתקופת השואה בכל פעם שהיא מתבקשת, גם אם זה קשה

פרשתנו פותחת במצוות הבאת ביכורים, תאור דרמטי של דרך קיום המצווה וירידה לפרטי פרטים:

וְהָיָה כִּי תָבֹא אֶל הָאָרֶץ אֲשֶׁר ה' אֱלֹקֶיךָ נָתַן לָךְ נַחֲלָה וּירְשָׁתָהּ וַיִּשְׁבַּתָּ בָּהּ: וְלִקְחָתָּ מֵרֵאשִׁית כָּל פְּרֵי הָאֲדָמָה אֲשֶׁר תִּבְיֵא מֵאֲרָצְךָ אֲשֶׁר ה' אֱלֹקֶיךָ נָתַן לָךְ וְשָׂמְתָּ בַטֶּנָּא וְהִלַּכְתָּ אֶל הַמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר ה' אֱלֹקֶיךָ לְשַׁכֵּן שְׁמוֹ שָׁם: וּבָאתָ אֶל הַכֹּהֵן אֲשֶׁר יִהְיֶה בְיָמֵים הָהֵם וְאָמַרְתָּ אֵלָיו הַגְדַּתִּי הַיּוֹם לַה' אֱלֹקֶיךָ כִּי בָאתִי אֶל הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע ה' לְאַבְרָהָם לֵאמֹר לְתַתּ לָנוּ: וְלָקַח הַכֹּהֵן הַטֶּנָּא מִיָּדְךָ וְהִנִּיחוֹ לִפְנֵי מִזְבֵּחַ ה' אֱלֹקֶיךָ: וְעָנִיתָ וְאָמַרְתָּ לִפְנֵי ה' אֱלֹקֶיךָ...". (דברים כו, א-ה)

ומה מתבקש שתאמר לפני ה', אחרי שהבאת את הפרי שגידלת באדמה שלך? שתשבח את אלוקים על הארץ הטובה, שתציג אותו כאלוקי הטבע והחקלאות. אבל זה לא מה שקורה. מביא הביכורים פותח במילים **"אֲרָמִי אֲבָד אָבִי וַיֵּרֶד מִצְרַיִם"** וכו'. כל תיאור גלות מצרים והישועה עד בואנו אל הארץ. פסוקים אלו מוכרים לנו היטב מליל הסדר, בעזרתם ובעזרת הדרשות עליהם, אנחנו מקיימים את מצוות "והגדת לבנך". ההגדה הולכת אפילו עוד אחורה בהיסטוריה ואומרת: **"מתחילה** עובדי עבודה זרה היו אבותינו ועכשיו קרבנו המקום לעבודתו". את הסיפור שלנו ראוי לספר **מהתחלה**.

הרב יונתן זקס, בספרו "שיג ושיח", בשיעור לפרשת כי תבוא, אומר: "הסיפור המסופר במקרא בְּפוּרִים מסביר מדוע אני, מביא

ממש כמו שקראנו בדבריו של הרב זקס:
"זיכרון הוא זהות".

בימים אלו חל יום הזיכרון של אמא, במלאת 30 שנה לפטירתה. זיכרונותיה וסיפורם בנו את זהותנו. זכרונה השמור בלבנו ממשיך ועובר גם לדורות הבאים ומעצב את זהותנו. יהי זכרה ברוך.

וכואב, אומרת אמא: "כל תקופת הגולה מעידה שכוחה של היהדות הוא בקשר הדורות. 'והגדת לבנך' אינה רק מצווה של ליל הסדר. המילים 'בכל דור ודור חייב אדם לראות את עצמו כאילו הוא יצא ממצרים' הן שיעור מאלף של הזדהות עם העבר". ("מבית" אייר תשמ"א).

מקומות ישיבה בעזרת הנשים

לאור לקחי השנים הקודמות, ולקראת תפילות הימים הנוראים, לא נסמן מקומות ישיבה בעזרת הנשים. נוסיף כמקובל כסאות לרוב ולכולן יימצא מקום ראוי.

אנחנו מבקשים שיישמר מקומן של המתפללות דרך קבע כל השנה, ומקומות קבועים השמורים למתפללות בימים הנוראים.

הגבאים

"לשמוע אל הרינה ואל התפילה"

במוצאי שבת הקרובה, פרשת כי תבוא, נתכנס בשעה 23:00 לאמירת סליחות ראשונות לקראת הימים הנוראים תשפ"ג.

בימי הסליחות שנאמרות בבוקר עד ראש השנה (פרט לערב ראש השנה) ובעשרת ימי תשובה,

אמירת הסליחות בבית הכנסת תתקיים בשעה 05:45 ואחריהן תפילת שחרית.

"וקבל ברחמים וברצון את תפילותינו"

הגבאים

לְשִׁמְעַ אֶל הַרְנָה וְאֶל הַתְּפִלָּה

סדר סליחות - הנוסח המשולב
ישיבת מעלה גלבוע - הקבוץ הדתי

סליחות בנוסח המשולב
יתקיימו החל מיום ראשון
בשעה 22:30
בבית המדרש
ועדת דת

"השכנים כתכוננים לימים הנוראים"

סליחות כפיג'מה

השבוע בימים שלישי-חמישי, כ"ד-כ"ו אלול, 20-22.9.

בבית מדרש בשעה 19:15.

מושיק גרוס, שמעון בזק, קובי שטיין וצוותי החינוך

פרוזבול

הרב אילעאי

1. בהגיע סוף שנת השמיטה, מצווה התורה לשמוט את ההלוואות שבידינו ולא לגבות אותן.
2. כשראו חכמים שהדבר מביא לכך שאנשים נמנעים מלהלוות, כך שנגרם למעשה ההפך מכוונת התורה ובמקום להועיל לעניים הדבר מזיק להם, הם תיקנו לעשות "פרוזבול" – שטר המאפשר לגבות את החוב גם לאחר שנת השמיטה.
3. בשטר הפרוזבול מוסר המלווה את חובותיו לבית דין. חוב שנמסר לבית דין אינו נשמט.
4. הכלכלה המודרנית מבוססת במידה רבה על הלוואות – כרטיסי אשראי, משכנתאות, רכישה בתשלומים, תוכניות חיסכון וקרנות פנסיה הן למעשה הלוואות. אפילו כסף המופקד בחשבון עו"ש נחשב למעשה כהלוואה שמועד פרעונה בכל יום.
5. לכן כל איש ואישה בוגרים בעולמנו חייבים בכתובת פרוזבול כדי שיוכלו להשתמש בכסף הנמצא בחשבונות, חסכונות וקרנות כנ"ל.
6. יש למלא את השטר ולחתום עליו בפני שני עדים שאינם קרובי משפחה. את השטר ישמור המלווה אצלו כראיה לכך שכתב פרוזבול. אין צורך למסור את השטר לאף אחד.
7. למעוניינים/ות, במקביל לחלוקת האוכל לראש השנה במוצאי שבת הבאה וכן בסליחות של ערב ראש השנה, תהיה אפשרות לחתום על פרוזבול.

שטר פרוזבול

אנו החתומים מטה מאשרים בזה כי בא/ה לפנינו _____ ואמר/ה לנו: אתם עדיי שאני מוסר/ת כל חוב שחייבים לי, בכתב ובעל פה, לבית הדין הרבני הגדול בירושלים: הרב דוד לאו, הרב יצחק יוסף, הרב אליעזר איגרא. הם יוכלו לגבות כל חוב שחייבים לי, ואם לא יגבה בית הדין הנ"ל, אוכל לגבות חובותיי בכל עת שארצה. ובאנו על החתום ביום _____ לחודש אלול תשפ"ב על שטר פרוזבול זה כנהוג מימי הלל וכתיקון חז"ל.

נאם _____ עד

נאם _____ עד

המדרר אישה

ערב לימוד בנושא תפילה
לקראת הימים הנוראים

אצלכן בקבוצת יבנה
כב' אלול (18.9) 20:30
באולם אירועים

לימוד משותף, שיחה רעיונית
והכנה הלכתית מעשית

עם עתירת גרנביץ

מחכות לכן,
המדראשה
וועדת דת

מחמאות
להפיץ
והפיץ

לקראת תפילה –

ערב לימוד לנשים

סיפר רבי אברהם שמחה הורביץ מברניב: פעם אחת ראיתי את מורי, רבי חיים מצאנז, הולך לבית הכנסת להתפלל תפילת שחרית, ובידו הטלית והתפילין. אולם כאשר הגיע רבי אל בית הכנסת, מיד שב ויצא ממנו. הלכתי אחריו וראיתי שחזר הרבי אל ביתו, נכנס לתוכו וישב בו כמה רגעים.

כשהבחין ר' חיים כי ראיתי את מעשיו, אמר לי: "היודע אתה מדוע שבתי אל ביתי? משום שהאדם צריך להתכונן במחשבתו לפני כל מצווה שהוא מתכוון לעשות. והנה,

ההליכה אל בית הכנסת היא מעשה של מצווה, אולם אני, מרוב טרדותיי, שכחתי לחשוב להיכן אני הולך. בשל כך שבתי לביתי".

אז קם רבי חיים ואמר בקול גדול ובהתרגשות, כדרכו תמיד: "ועכשיו הנני הולך לבית הכנסת להתפלל". וכך הלך אל התפילה.

כפי שמתאר הסיפור החסידי הזה, יש חשיבות בהכנה לתפילה. לקראת תפילות הימים הנוראים, נתכנס ללימוד משותף ולשיחה על תפילה בכלל ועל תפילות החגים הבאים עלינו לטובה בפרט.

מוזמנות ביום ראשון בערב בשעה 20:30 לשיעור עם עתירת גרנביץ מטעם המדראשה. לאחר הלימוד נאמר סליחות בנוסח המשולב של הקבה"ד. בואו בשמחה!

סיכום תקופה של ניהול מערכת הגיל הרך / נעמי ליבר

לחקור וללמוד. למרות שהיא נשמעת כל כך טריוויאלית, הרי שבמציאות - זו משימה מורכבת מאד. מבצעים צבאיים, בידודים וסגרים היוו את נקודות הקיצון, אך הקושי לקיים ימי שגרה, עם צוות מלא בכל בית, קיים לא רק בזמנים כאלה.

לצד השמירה על השגרה, יש רצון תמידי 'להרים את הראש' מעל היומיום, על כל אתגריו, ולדאוג להתמקצעות הצוותים, בפורומים, ימי עיון, השתלמויות.

היה חשוב לי לשלב בתוך השגרה גם פעילויות מיוחדות, ליצור חיבורים משמעותיים עם הקהילה, לאפשר לצוותים פעילויות גיבוש והפגה ועוד ועוד.

נכנסתי לנהל מערכת עם מסורות וערכים ששזורים בה כבר שנים רבות. אחד הדברים שהיו חשובים לי מאד היה לשמר את הדרך הייחודית לנו בקבוצת יבנה.

במהלך שנות עבודתי, סיימו את עבודתן במערכת גננות ומטפלות ותיקות ומקצועיות, שהתוו את הדרך במשך שנים. אחת המשימות המרכזיות שלי היתה להעביר את ה'תורה' לדור החדש של הגננות והמטפלות ולחבר אותן לגישתנו. נעזרתי לשם כך בגננות הוותיקות ובמדריכות הפדגוגיות של המערכת.

לצד השמירה על המסורת, אי אפשר להתעלם מהמציאות המשתנה סביבנו ולקפוא על השמרים. ישנו צורך תמידי בבחינת הדרך שלנו ובהתאמתה במקומות הנדרשים לדור הנוכחי של הילדים ושל הוריהם ולצורכיהם. כך למשל, בשונה מבעבר, רבים מההורים במערכת לא גדלו בה, אלא הגיעו אליה ממקומות שונים. דבר זה דורש מאיתנו, ביתר

לפני מספר שבועות סיימתי שמונה וחצי שנים של ניהול מערכת הגיל הרך.

קשה לסכם תקופה כה ארוכה ומשמעותית עבורי.

הגיל הרך היה לי בית מרגע שהגעתי לקיבוץ, כנשואה טרייה. הייתי סטודנטית בשלב זה ושובצתי לעבוד בימי שישי בגן צבעוני. כך התחיל הרומן שלי עם הגיל הרך. עבדתי שנים רבות בכל בתי הגיל הרך במשרה חלקית תוך כדי לימודי ועבודתי כקלינאית תקשורת. ו...התאהבתי. היו דברים שהתחברתי אליהם מיד, באופן אינטואיטיבי, ודברים שלקח לי זמן להכיר, ללמוד ולאהוב. כך למשל, כמו שסיפרתי בעבר כשהקמנו את תערוכת 'חצר המלכה', החצר שהיתה כל כך לא מובנת לי בתחילה, ועם הזמן למדתי את ערכה המופלא.

לאחר שנכנסתי לניהול הגיל הרך, יצאתי ללמוד בסמינר הקיבוצים קורס ניהול והדרכה של הגיל הרך. הקורס המצוין נתן לי כלים משמעותיים מאד בכל התחומים הנדרשים לניהול מערכת קיבוצית.

לגישה שעל פיה אנו עובדים יש שם ארוך (ומפוצץ) 'הגישה הפסיכו פדגוגית אקולוגית מערכתית', ובשמה העממי - החינוך הקיבוצי. אני מאמינה בה בכל ליבי, מאמינה שהיא נותנת מענה לצורכי הילדים והוריהם, בכל תחומי ההתפתחות ובהתאמה לחיי הקהילה. אשתף אתכם במספר אתגרים מרכזיים שליוו את עבודתי בשנים הללו.

אחת המשימות העיקריות, היומיומיות והשוחקות היא השמירה על השגרה. שגרה היא מילת מפתח בעבודה בגיל הרך. היא זו שנותנת לילדים בטחון, מרחב מוגן להתפתח,

שאת, להנגיש את הגישה החינוכית שלנו ולתווכה להורים.

דרישות המדינה -- כגון הצבת מצלמות, או תהליך קבלת סמל המעון שעברנו לאחרונה, מחייבות אותנו לבחון ללא הרף היכן אנחנו נמצאים בתוך תהליכים אלו, ואיך מתאימים את עצמנו לדרישות, מבלי לוותר על ערכינו ועל דרכנו.

עבודת ניהול מסוג זה, בתוך הקהילה בה אני חיה, הינה מורכבת מאד. גם אם חשבתי שאני יודעת 'למה אני נכנסת', היו במהלך השנים התמודדויות לא פשוטות.

אלו היו שנים מאתגרות, ולא פעם גם חוויתי רגעים קשים. זוהי עבודה שנוגעת במקומות הכי רגישים של כולנו, כהורים, ומצריכה כוחות ומשאבי נפש רבים, שמירה על האיזון העדין בין כל הגורמים: ילדים, הורים ומערכת. העבודה מלווה גם בתחושת אחריות עצומה על הכתפיים, בכל רגע ורגע.

לצד כל זה, חוויתי תחושת ערך רב וסיפוק שאיתה קמתי בכל בוקר. חשתי שאני ממלאת תפקיד חשוב ומרכזי בקהילה הזו, שיקרה לי כל כך, מתוך אהבה גדולה. תחושת גאווה לעמוד

בראש המערכת הנפלאה והמיוחדת שלנו. זה המקום להודות למדריכות המצוינות שלי, אותי לאורך השנים הללו - נורית ואיילת, לאסף, מרכז החינוך, שידע באופן מופלא לתת גב, 'להילחם' יחד איתי למען המערכת כשהיה בכך צורך, ולצד זאת לאפשר אוטונומיה.

המערכת שלנו בורכה באווירה ביתית, אינטימית. בורכנו בעובדות מדהימות, שמרגישות שיבנה היא ביתן השני ונותנת את הלב ואת הנשמה. היתה לי הזכות לעבוד לצידן. הערכתי העצומה ואהבתי נתונה לכל אחת ואחת מהן.

הפרידה הייתה קשה לי, הרבה יותר ממה ששיערת. כפי שפתחתי, הגיל הרך הוא ביתי השני.

אני שמחה **שאיילנה** היא זו שמחליפה אותי. זכינו במנהלת מקצועית ביותר, המחוברת לגישתנו הייחודית ומגיעה עם מוטיבציה ושמחה. אני בטוחה שתעשה חייל. איחולי שנה טובה ומתוקה לכל הילדים האהובים ולהוריהם היקרים.

גרעין צבר "אדיר" מציין שנתיים / נעמה טסלר

המסגרת הקיבוצית מאפשרת לנו להעניק הרבה שירותים שמקלים על החיילים, כמו אוכל ומקום נעים ונוח. עדיין, כדי לצאת ולפגוש ולבלות עם חברים, החיילים צריכים לצאת לצומת, להתנייד בתחבורה ציבורית ולשוב מהצומת. עניין זה, הריחוק מחברים וממוקדי בילוי, גורם לחלק לעזוב ולהתגורר בקרבה לחבריהם. עם זאת, אנחנו אחד מהקיבוצים היחידים שרבים בוחרים להישאר ולגור אצלנו במסגרת הגרעין גם לאחר שנה בצבא, שזה הזמן שבו החוזה מאפשר לעזוב. כנראה שהדבר נובע מהמיקום שלנו, בקרבה למרכז הארץ.

נכון להיום, אנחנו כבר לקראת שחרור של רובם ולאט לאט מתחילים חברי גרעין לעזוב לירושלים ולהרצליה (המקומות מועדפים על החיילים הבודדים). שניים כבר השתחררו בתחילת השנה בגלל בעיות שונות וכיום נשאר כאן 11 חברים בגרעין צבר "אדיר".

1. אלישבע פיקר - (ארה"ב) מ"כית בפלח"ץ.
2. חני גולדויש - (ארה"ב) מ"כית טירונים בה"ד 7.
3. יפה קיסל - (מקסיקו) טכנאית מסוק אפאצ'י ברמון.
4. מקס מרון - (דרום אפריקה) גדוד 931 בנח"ל.
5. ניקי אייגר - (ארה"ב) מדריכה בשריון.
6. סמי בלסס - (קנדה) מש"ק מודיעין בגולני.
7. קיאה לוי - (דרום אפריקה) לוחמת שריון ויוצאת בע"ה לקורס קצינים.
8. רבקה הובנר - (ברזיל) מדריכה בקורס קשרי חוץ.
9. שועי כהן - (דרום אפריקה) מש"ק תקשוב בהנדסה קרבית.

בימים אלה גרעין "אדיר" מציין שנתיים להגיעו אלינו לקבוצת יבנה וזאת הזדמנות טובה לשתף את הציבור ולעדכן במה שקורה בגרעין צבר. 21 עולים חדשים, חברי הגרעין, הגיעו אלינו מ-7 מדינות בעולם. הגיוון בהחלט יצר עניין רב ולצידו אתגר בכל הקשור לגיבוש הקבוצה בשל הבדלי השפה ובגלל הרב-תרבותיות. בתחילת הדרך בקיבוץ, בתקופת ההכנה לצבא וגם אחרי הגיוס חוונו, כפי שכולנו זוכרים, את תקופת שיא הקורונה. משמעות הדבר הייתה שכל הפעילות נעשתה באופן מותאם - החיבור לקהילה, הארוחות כשחדר האוכל סגור, הגבלה על ביקור אצל המשפחות, בידודים ארוכים וריחוק חברתי. מצידנו עשינו מאמץ גדול לעמוד בכל הכללים על מנת למנוע הדבקות ושכל חברי הגרעין יוכלו לקיים את ההכנות הנדרשות, להתמייין ולהתגייס כמתוכנן. במהלך דצמבר 2020 רוב חברי הגרעין הציגו התקדמות יפה בכל הקשור לשפה העברית ולהשתלבות בתרבות הישראלית, והתגייסו לצה"ל ליחידות השונות. במקביל לאתגרים שחוה כל חייל בתקופת שירותו הצבאי, לחיילי הגרעין קיים גם הקושי של חייל בודד. הריחוק מההורים מייצר אתגרים רגשיים וטכניים. אצל הילדים שלנו קיימת הפריבילגיה שבכל מצב ההורים יהיו נכונים לקחת אותם מצומת רחוקה. לחייל הבודד, קשה לבקש זאת ממשפחתו המארחת. לשמחתנו המשפחות המארחות היקרות שלנו מלוות את החיילים במסירות רבה ונותנות להם את התחושה שהם יכולים לבקש הכל. החיבוק החם של המשפחות המארחות אינו יכול כמובן להחליף חיבוק של משפחת החייל, אבל מקל מאוד על התאקלמות החיילים הבודדים.

10. שיראל דיין - (צרפת) חובשת בבסיס טירונים ניצנים.

11. שני קדוש - (ארה"ב) קצינת ת"ש במודיעין.

בדצמבר הקרוב צפויים להשתחרר חמישה מתוכם. סמי צפוי להתחתן, במזל טוב, ויעזוב. לאחר כל זה, יישארו חמישה עד קיץ 2023. אז מה הלאה?

אני מתכוונת להמשיך וללוות את חברי הגרעין הנשארים, אך באופן אישי לא אקח על עצמי ריכוז של גרעין חדש נוסף, אלא אמצא בעזרת השם אפיק תעסוקתי חדש. עבורי זאת בהחלט הייתה חוויה מדהימה ומעשירה והייתי ממליצה

לכל אחד ואחת שנופלת לידי ההזדמנות, לקחת אותה בשתי ידיים.

הנהלת הקהילה תחשוב ותחליט לגבי המשך או הפסקה של מפעל זה ובהתאם לכך גם - מה לעשות עם הבניין לאחר שהתוכנית הנוכחית תסתיים:

ובינתיים אנחנו נמשיך לתת טרמפ מהצומת לקיבוץ (חס להם, קר להם, כבד להם...) ולברך חברי מסגרות זמניות על השביל, ובכלל, להאיר פנים. זאת גם ההזדמנות להודות ולהעריך מאוד את המשפחות הנפלאות שפותחות את ביתם ולבבותיהם כדי שהחייל והחיילת הבודדים ירגישו פחות בודדים ויותר אהובים ומחובקים. שנה טובה!

שאלות טכניות והלכתיות רבות, וגם הערות על סמכויות, ועל חקיקה ורגולציות הקשורים לקבורה. נראה כי נכוננו לנושא עוד גלגולים רבים.

כתבה על קבורת ארץ ישראל

שידור הכתבה המצוינת של יאיר אטינגר על "קבורת ארץ ישראל", לא יכול היה ליפול על תאריך סמלי יותר מאשר יום השנה ליאיר כוכבא ז"ל, וכך יצא שבסיום האזכרה צפו הנוכחים בשידור החי בערוץ כאן 11, במסך גדול בבית האדום.

הכתבה, ברובה, התמקדה ביבנה כיוזמת ומתניעה את התהליך, ומיד אחריה הפלאפונים היבנאיים החלו לרטוט. התגובות לשני פוסטים, שהעלה הרב אילעאי לפני האירוע ואחריו, שיקפו את ההתעניינות הרבה. חלק מתפעלים ומברכים, ואף מתעניינים איך אפשר להצטרף למהלך. אחרים תוהים למה פעילות חשובה כזו התרחשה במשך שנים מתחת לרדאר ולא עוררה עניין ציבורי. עלו

זה לא רק ספורט, זאת אווירה

השנה המערכת שלחה את הכתבת הראשית ק' הילה לצפות בטריאתלון.

כשהגיעה לשם גילתה שנבחרת הוידאו לוקחת אותה בסיבוב, עם צוות מתוגבר של צלמים בניצוחה של עדי קריק, חלקם בגיל של הנכדים שלה. יש עתיד לנבחרת הוידאו! הכתבת התרשמה מהאווירה, ואף רצה 10 מטר עם נכדה הפעוט. על האירוע עצמו סיפר לה מושיק גרוס: "בשנה שעברה האירוע היה באסרו חג סוכות, אבל כשהסתכלנו על הלוח גילינו שזה יוצא בסוף אוקטובר וחששנו מגשם. קלטנו שאנחנו קצרים מאוד בזמן, ונשאר לנו מעט זמן לשיווק."

הפאורירינג'רס: אופיר, אלון ונחום ריין.

ובכל זאת 18 קבוצות, הצעירים שביניהם - נבחרת הילדים בקטגוריה של כיתות ד'ו'. והיה "מקצה בודדים" - בוגרים בודדים שעשו הכל לבד.

מי שמייצר את האווירה והאנרגיות הטובות זה מי שמשתתף ומי שמעודד, ואנחנו רוצים שכמה שיותר קבוצות יקחו חלק בדבר הזה. לכן, בשונה משנה שעברה, שבה חלק מהאירוע התקיים בשדות, הפעם המסלול עבר בשכונת אין זיתים, והשכונה באה לעודד. אני חושב שזה תרם לאווירה הטובה - למתמודדים ולצופים. נשמח לקראת שנה הבאה למספר גדול יותר של משתתפים.

מישהו ראוי לציון?

היו כמה. אבל מבחינתנו גיבורת היום היתה סופי שטיינר שעשתה את כל שלושת המקצים - שחייה, אופניים וריצה - לבד ועל כך היא קיבלה מאתנו גביע על הנחישות, על ההתמדה

ועל הספורטיביות. היא המצטיינת של המרוץ שלנו! תודה לצוות המארגן שחבריו הם אור אריכא, רחלי ויצמן, אמנון כץ, דורון לנג, נחום ריין, ניר שריד ואנוכיי."

מי הזיז את הביצים?

כשנציגת המדור הגיעה לקחת ביצים מהמיני, היא חוותה שבר שלא נחוה אצלה מאז שהפסיקו לבשל ביצים קשות לארוחת הבוקר בשבת. הדבר היחיד שאושש אותה אז, באותו אירוע משנה משחק, היה המתכון להכנת ביצים קשות שפרסמה מרים שליסלברג ב"מבית". אם עברנו את משבר הכלבוניק והביצים הקשות, עודדה את עצמה, נעבור גם את זה.

הספורט בבית הספר חי, נושם ובוועט! / ניר שריד

הנבחרות שלנו התחרו במגוון ענפי ספורט: כדורסל, אתלטיקה קלה, ריצות שדה, כדורגל, מחניים, כדורשת ושחמט.

לאורך השנה התלמידים השתתפו ב-37 (!) אירועי ספורט בדרגות קושי שונות. מתוכם - 17 אירועים זכינו לארח כאן, אצלנו בקיבוץ. בשורה התחתונה ניתן בהחלט לומר שהתלמידים והתלמידות הגיעו להישגים טובים מאוד וייצגו את בית הספר שלנו בגאווה גדולה.

בחלק מהתחרויות אף התמודדנו עם בתי ספר גדולים מאוד של אלפי תלמידים לעומת מספר תלמידים קטן בהרבה אצלנו.

התלמידים חוו הצלחות גדולות, לעיתים חזרו לבית הספר עטורים בשלל גביעים, מדליות ותעודות, אך לעיתים גם חזרו מאוכזבים ועם תחושת החמצה. ככה זה בספורט: לעיתים מנצחים אבל לעיתים גם מפסידים, ובכבוד. מבין שלל ההישגים בלטו כמה אירועי שיא:

אתלטיקה:

נבחרות האתלטיקה של בני ובנות התיכון הגיעו עד לשלב הסופי של האליפות הארצית. **הבנות סיימו במקום החמישי הכללי והבנים זכו במקום השלישי** ועלו על הפודיום המכובד באצטדיון הדר-יוסף. התחרות הייתה ברמה גבוהה ביותר. דוגמא קטנה שמעידה על איכות התחרות ניתן ללמוד מהעובדה שאחד מהמשתתפים שהתמודדו נגד תלמידנו היה **בלסינג אפריפה**, שבחיפוש מהיר באינטרנט תגלו שמדובר באלוף העולם לנוער בריצות קצרות, והכוכב העולה של האתלטיקה הישראלית בשנים הבאות.

נתבקשתי לספר על תחום החינוך הגופני בחטיבה ובתיכון בקבוצת יבנה, שהולך וצובר תאוצה משנה לשנה.

חלק מהנושאים המרכזיים שאנחנו מקדמים במהלך שיעורי החני'ג הוא טיפוח יכולות אישיות וקבוצתיות בקרב התלמידים והתלמידות, עידוד למצוינות ומתן דגש על קידום הספורט התחרותי בבית הספר.

אירועי הספורט השונים בין בתי הספר ברחבי הארץ במהלך שנת הלימודים הם כלים מצוינים, שבאמצעותם ניתן להביא לידי ביטוי מספר רב של נושאים חשובים, כגון:

- הכרת בית הספר שלנו וייצוגו באופן מכובד ספורטיבי והוגן.

- הזדמנות טובה לתלמידים להגיע אל הבמה המרכזית ולנסות לממש את הפוטנציאל שלהם גם מחוץ לכותלי בית הספר.

- הזדמנות לתלמידים, שבמקצועות הרגילים הנלמדים בתוך הכיתה קצת מאבדים את עצמם, ולעומת זאת פורחים על המגרשים.

- התמודדות עם מצבים חברתיים שונים כגון: הצלחות, כישלונות, דינמיקה קבוצתית, מצבי קיצון ספורטיביים, הופעה מול קהל אוהדים תוסס ועוד...

ברצוני לשתף אתכם בנעשה בתחום הספורט התחרותי בשנה האחרונה וכן במבט קדימה על השנה שזה עתה החלה.

קצת נתונים:

במהלך השנה שחלפה ייצגו את בית הספר לא פחות מ-16 נבחרות שונות באירועי ספורט שהתקיימו בכל רחבי הארץ, מדרום ועד צפון.

כישלונות ולצמוח מכל חוסר הצלחה. היכולת לדעת לא להסתנוור יותר מדי מהישגים ולעודד את חברי הקבוצה, בעיקר ברגעי משבר, כשכלום לא הולך - בזה נמדדת איכותה של נבחרת.

שחמט

בשנה החולפת הקמנו בבית הספר נבחרת חדשה ומרעננת - נבחרת השחמט. נתחיל מהעובדה שלא הרבה יודעים: ענף השחמט הוא אכן ספורט.

הרציונל מאחורי הקמת הנבחרת בבית הספר היה פתיחת אפיקים חדשים שיכולים לעניין את התלמידים, ומתן הזדמנות גם לכאלה שלא תמיד מתחברים לחלק מענפי הספורט והחוזקות שלהם הם בתחום הקוגניטיבי. נבחרת השחמט הכניסה רוח חדשה של סקרנות ועניין רב בקרב התלמידים ואף הגיעה להישגים טובים מאוד. היה יפה לראות תלמידים שלא תמיד מוצאים את עצמם במגרשים, באים ומתמודדים בסביבת הספורט התחרותי.

על הפודיום באיצטדיון הדר - יוסף

לאחר האליפות פגשתי בשבילי הקיבוץ את "המרא דאתרא" המקומי בענייני ספורט הלוא הוא **נתן גדסי (גצי)**, וסיפרתי לו על הופעתנו המכובדת. גצי אישר לי שאכן מדובר בהישג יוצא דופן גם בקנה מידה של שנים אחורה. ואם באתלטיקה עסקינו אז אירוע מרגש נוסף התרחש כשתלמידה שלנו **דרור טולדנו מבית גמליאל, סיימה במקום הראשון הארצי בהדיפת כדור ברזל, והוכתרה כאלופת ישראל.** בהחלט חוויה לספר לנכדים ...

כדורסל

הישג משמעותי נזקף לנבחרת התיכון בכדורסל שהגיעה עד לשלב חצי הגמר בליגת "חמ"ד" היוקרתית, ליגת התיכונים והישיבות הדתיות המונה 40 נבחרות מכל רחבי הארץ. כמעט כל תלמידי ביה"ס עלו על אוטובוסים ונסעו למשחק בגבעת שמואל על מנת לעודד את חבריהם לספסל הלימודים. הנבחרת הייתה במרחק נגיעה מהניצחון ומהעפלה למשחק גמר היסטורי, שמשודר בשידור ישיר בטלוויזיה, אך נכנעה בסופו של דבר לקבוצה המקומית, שהוכרזה בהמשך כאלופה.

חשוב לי לומר כי סוד ההצלחה, לא התבטא רק בהגעה להישגים, אלא ובעיקר, ביכולת התלמידים והתלמידות לייצר לכידות קבוצתית, עבודת צוות, יכולת להתמודד עם

מגמת ספורט בחטיבה

לשמחתי, השנה לראשונה, פתחנו מגמת ספורט חדשה בחטיבת הביניים, שמטרתה להעניק שעות ייעודיות בתוך מערכת הלימודים, לטובת אימון וקידום במגוון ענפי הספורט. זו בשורה חשובה שמראה שיש ערך חשוב להנחלת ערכי הספורט לתלמידים הצעירים בבית הספר, ואף נותנת פלטפורמה ראשונית לאלה מהם שירצו להמשיך להתמקצע בזה גם בעתיד.

פרגונים

כל זה לא יכול היה להתקיים ללא הרוח הגבית החזקה של מנהל בית הספר, **יאיר לסלוי**, שרואה חשיבות רבה בקידום הספורט ובתרומתו, ולאורך כל הדרך מלווה את העשייה והתקדמות התלמידים והתלמידות. תודה גם ל**מושיק גרוס** שלנו, שהוביל את נבחרת הכדורגל להישגים מרשימים. וכן תודה גדולה לשותפתי, **לילך קרפס** מבית גמליאל, המאמנת והמורה של התלמידות. אחרונים חביבים, נפרגן לתלמידינו היבנאים שהשקיעו שעות מזמנם וממרחם וייצגו אותנו בכבוד בנבחרות בית הספר השונות:

יהב גלס, עומר נחליאל, אמיר ברוכי, עינב קולמן, ניסים שטיינר, יואב גרוס, בר נחליאל, איתמר סולטניק, אלון ריין, אופיר הראל, אופק אריכא, יובל ליבר, קשת בנדב, רותם בית אריה, יוגב לוי, עמיר לסלוי, איתן דיטש, ליעד נחליאל, אילון עמיר, חסד זלקינד, מתן ליבר, אורי גרוס ואופק הראל.

לסיום - בנימה אישית,

במהלך תשע שנות היותי מורה לחינוך גופני בבית הספר העל יסודי, אני נוכח בכל פעם מחדש לראות איזה פוטנציאל טמון בענף הספורט. הן בהיבט הפיזי, הנפשי, והקוגניטיבי, והן בהיבט החברתי, והוא חלק בלתי נפרד מהתפתחות התלמידים. מעבר לתרומתו המשמעותית לבריאות הגופנית, עולם הספורט מזמן שלל הזדמנויות לבניית עולם ערכים והתנהגות חברתית, מעודד שיתוף פעולה ועזרה הדדית, שם דגש על מאמץ והתמדה, ומעודד לחזור ולהתגייס למשימה ואף פעם לא לפחד להיכשל.

בברכת שנת ספורט טובה ובריאה לכולם!

עם כניסתי לתפקיד / חמוטל דברת-איתן

מתקנון כזה או אחר. קבוצת יבנה עושה ומשקיעה רבות לטובת החברים, ובע"ה אוכל להמשיך את העשייה המבורכת הזו לטובת הפרטים והכלל.

במקביל, במסגרת התפקיד יש את ההסתכלות על הקהילה שלנו כ"חברה". לקראת כניסתי לתפקיד, זכיתי להשתתף בסדנא לעתודת מנהיגות שהתקיימה בקיבוץ. אחד הדברים העיקריים עליהם למדנו היה "קהילתיות". במונח "קהילתיות" הכוונה היא ל"נשמה" של הקהילה. כדי למדוד "קהילתיות" מסתכלים על חמישה מדדים: עד כמה הפרט מרגיש – שייך, משמעותי ומחויב לקהילה ועד כמה קיימים יחסי אמון והדדיות בתוך הקהילה.

עם כניסתי לתפקיד אני מקווה להתעמק בסוגיות של הפרט ושל החברה. גם אם מדד הקהילתיות שלנו הוא טוב, אשאף לשפר את מדדי הקהילתיות שלנו אף יותר.

אני קוראת לכל חברה וחבר שיש להם רעיונות שיקדמו נושאים אלה, יוזמות או תחומים בהם הם חושבים שיש להם רעיון כיצד לשפר דברים, לקבוע איתי פגישה ולשתף אותי במחשבות. יחד, נוכל לקדם תהליכים ולהכניס יותר "נשמה" לקהילה הטובה שלנו.

בתקופה זו אני נכנסת לתפקידי כמנהלת חברה ופרט. לפני שנכנסתי לתפקיד, רבים שאלו אותי מה בעצם כולל התפקיד. המבנה הארגוני החדש שלנו עוד לא נהיר וברור, וגם העובדה שזו הפעם הראשונה שמישהו שלא היה חבר מזכירות נכנס לתפקיד, מְעֵלָה את הצורך לחזור ולפרט את הגדרות התפקיד ומהותו.

כזכור, החלטנו על הפרדת משק וקהילה. בתוך אגף קהילה, ישנה חלוקה לשלושה אשכולות – חינוך, שירותים וחברה ופרט. תחת אשכול "חברה ופרט", שאני עומדת בראשו, ישנן 10 ועדות, 16 צוותים ועוד כמה ענפים וגופים. הוועדות הן – ועדת חברים, ועדת בריאות והנהלת הבריאות (מה שכולל את כל ענף הבריאות), גיל שלישי, ועדת דת, תרבות, בית כנסת, מורשת, צדקה ומעורבות, קליטה וצעירים. מגוון הצוותים הוא רחב ונוגע לכלל הפעילויות שלנו בקהילה. ניתן לחלק את העשייה תחת 4 קטגוריות של בריאות ורווחה, תוכן קהילתי (וידאו, מבית...), גיל שלישי ומעורבות חברתית.

כמובן שחלק ניכר מתפקידי הוא הטיפול בפרט. כל אותם צרכים שונים שיש לפרטים וזקוקים להתייחסות ספציפית ולא כחלק

היצע וביקוש בדירות אירוח לחג

יש הזמנות רבות לדירות אירוח לקראת ראש השנה. כידוע לכולם המשאב נמצא במחסור. עדיפות בדירות אירוח למשפחות שגרות בדירות 100 מטר ומטה.

מיכל ברלב ושמשון גוטליב

מתיחת פנים ל"מבית"

מסיבות טכניות נעבור החל מגיליון ראש השנה לעלון בגודל שונה (דף A4). נשתדל לעצב את הדפים כך שהגודל יהפוך ליתרון ולא לחסרון. מאחלת לי ולקוראים הסתגלות לצורה, והנאה מהתוכן.

דינה

מכירה של-
 בגדים ואקססוריז מקסימים יד 2, עציצים,
 קפה, עוגות ועוגיות עבודת יד של חברותינו,
 אווירת אלול וסליחות מוזיקאליות
 עם בצי אושר וקמה

ביום שלישי
כ"ד אלול 20/9

בשעה
20:30

במרכז
יום

***בשעה 22:00 סליחות**

טובה פניני, רחלי ויצמן, אושר בנדב, טליה גולדנברג, ליאורה גליק
 רני ששון, שושי זלקינד, עפרה גוסליב, אניסל עופרן, רני יעקבי וועדת חרבות

מרפאה: אחות חירום 050-6998317 / איחוד הצלה – 1221 דוא"ל - MRKYAVNE@CLALIT.ORG.IL

שעות קבלה ד"ר מיטל:

יום א' (18.9) - 15:45 - 16:45, יום ג' (20.9) - 10:00 - 12:30, יום ה' (22.9) - 09:00 - 12:00.

חיסוני שפעת לגילאי 60 ומעלה ניתנים במרפאה, מוזמנים בשעות הקבלה.

שינוי חד פעמי בשעות הקבלה השבוע בימים ראשון ורביעי:

ביום ראשון הקרוב ה-18/09 המרפאה תהיה פתוחה בין השעות 07:00-13:00 ומ-14:30-15:00 עקב השתלמות בטיחות לצוות.

ביום רביעי ה-21/09 בין השעות 07:30-13:00 ובין 14:00-16:00. באופן חד פעמי לא תהיינה בדיקות דם בשעה 7:00 בבוקר זה.

הצטיידות בתרופות לקראת החג:

ולקראת החג מזכירות לכולם לדאוג להצטייד בתרופות שהם זקוקים להן.

ביום ראשון ערב החג ה-25/09, המרפאה תהיה פתוחה בין 07:00-12:00

עד כאן להפעם,

צוות המרפאה

משולחנו של המזכיר / נח חיות

בנייה

שורה של גורמים: הנטייה בארצנו לרגולציה הדוקה (וחונקת?), הנתון האובייקטיבי שמדינת ישראל הולכת ונעשית צפופה יותר ויותר, ולחצים פוליטיים חברתיים לשלול מהקיבוצים והמושבים זכויות יתר מהן הם נהנים לכאורה או שלא לכאורה. אנו חשים היטב את האחריות הכבדה לתכנן נכון ובשום שכל את העשורים הבאים של קבוצת יבנה ונעזרים במיטב המומחים.

פרידות

השבוע נפרדנו בארוחת בוקר צנועה מיהודה שריד שסיים קדנציה כפולה ומכופלת בת חמש וחצי שנים כמזכיר פנים וכמנהל חברה ופרט. יהודה היה עוגן משמעותי בעבודת המזכירות והנהלת הקהילה. האור במשרדו דלק ראשון בכל בוקר ותמיד ידענו שהוא כאן, עבורנו ועבור כלל החברים. הודינו לו על המסירות והחברות ונאחל לו הצלחה ורוגע בהמשך הדרך.

יומיים לפני כן נפרדנו משנת תשפ"ב בליווי צוות הווידיאו שהנציח את הפרידה וישדר את עיקרי הדברים לציבור. עבודת ההנהלות בנויה תדיר מעניינים שוטפים ומתוכנית סדורה. לא פעם כובש השוטף, הדחוף את העניינים החשובים שהושמו בתוכנית העבודה. הסיכומים שמזמן לנו לוח השנה מחייבים אותנו להתבונן ב"מבט על" בנעשה ולשפר ולתקן את הפעילות.

כמעט כל המשפחות המיועדות לשכונה המערבית כבר עברו לביתן החדש. השלמות ותיקונים נמשכים במרץ. בצד מזרח הולכת ונשלמת תוכנית הפיתוח. במקביל נעשים התיקונים וההכנות לקראת מסירת הדירות לדיירים. מעבר המשפחות בשכונה המזרחית נדחה לצערנו לאחר החגים. מנגד, אנו מקווים שרמת הגימור בצד זה תהיה מתקדמת יותר וכניסת המשפחות לבתים בצד מזרח תהיה חלקה יותר.

באבן דרך 2 א מתחילים לבנות קירות וקצב הבנייה משביע רצון. דיירי אבן דרך 2 ב עובדים במרץ על הכנת "תיק דייר" על מנת לאפשר לשלב בנייה זה להתחיל בזמן המתוכנן, ובצורה מסודרת.

בדירות הקומתיים שפוננו מדייריהם נערכים לכניסת המשפחות הצעירות. באחדות מהן כבר החל השיפוץ ונכנסו הדיירים. בתחום הבנייה מתאימה היטב הברכה שהייתה תלויה אצלנו בכיתה ג': "תכלה שנה וקללותיה תחל שנה וברכותיה!".

תב"ע

כזכור אישרנו באספת החברים, ברוב גדול את החלופה הנבחרת לתב"ע החדשה ואנו משלימים את הנתונים החסרים על מנת להגיש אותה לאישור. תחום זה, תחום התכנון, הולך ונעשה סבוך יותר. פועלים כאן

משולחנה של מזכלי"ת – חריש עמוק בשדות ערכינו המשותפים

השבוע התקיימה ישיבת מזכירות מורחבת שבה השקנו את תהליך 'חידוש שליחותנו'.

תורה ועבודה, קהילה, חינוך קיבוצי, חקלאות, התיישבות, מעורבות חברתית, ציונות- תיקון עולם ...

כל הרעיונות הגדולים שהיו הבסיס לכל הדברים שייסדו הראשונים והראשונות וממשיכיהם, זקוקים כעת להתחדשות ולחיבור מחדש לשטח.

אנו שואלים איך הערכים שלנו נראים היום?

נחוץ לנו תהליך רחב שישתף כמה שיותר אנשים ונשים, וירתום למהלך גם את כוחות העתיד שהצטרפו לקהילותינו. כדי להיות בעלי יכולת להשפיע, חשוב שניצור סדרי עדיפויות, נמקד מחדש את ליבת העשייה, ונשאיר הרבה מקום גם להשראה ולפעילות שתצמח מהשטח עצמו, ביחד עם שותפים קרובים ורחוקים. זהו תהליך שישאב את השראתו מחזונה ההיסטורי של התנועה והמפעל הגדול שבו אנו שותפים, ויצרף אליו מעגלים נוספים. התוצר הנדרש מתהליך זה אינו נייר העמדה או ההצהרה שננסח על יעדיה המחודשים של התנועה, אלא עצם התהליך, עצם המעשה של חריש עמוק

בשדות ערכינו המשותפים. **מכוחו של חריש זה תתחדש האדמה, יזרעו ברגביה זרעים חדשים, והם ינבטו, יצמחו ויצמיחו עשייה מתחדשת ורעננה בשדותינו.**

היה מרגש ומשמח להיפגש בישיבת המזמו"ר פנים אל פנים באירוח מאיר הפנים בבית צוותא בבארות יצחק. השאלות הנוקבות נשאלו, ובהם שאלת הפער בין הצעירים החדשים בתנועה שחלקם לא מרגישים שייכות בתוך הקיבוצים שלהם, ובוודאי שלא מחוברים לתנועה. כמי שמובילים את המהלך השאלות הללו מאוד משמעותיות לנו, חשוב שכאבי הבטן יבואו לידי ביטוי, כדי שנעשה תהליך אמיתי, מחובר לשטח וקשוב. יחד עם זאת, וגם זה נאמר בקול רם בפגישה – התנועה היא זו שמובילה את המהלך, מתוך אמונה מלאה בנחיצותו ותפקידה יהיה כחלק מהתהליך, לספר את סיפורה של התנועה כדי לאפשר למי שהצטרפו אליה בשנים האחרונות להכיר אותה, להתחבר אליה, ומכח זה לבחון את רצונם למעורבות בקביעת עתידה.

אני רוצה להוקיר את חברי המזמו"ר שעשו את המאמץ והגיעו, ומבינה את הקושי של אלו שלא הצליחו בכך. אין ספק שהישיבות בזום מרחוק, מאפשרות

שהנושא מעורר בו צורך לפעול, מוזמן לפנות לעדי או להירשם בקישור ונחזור אליו. אנו משתדלים לסייע ולחזק במקביל גם חלק מהגמח"ם הפעילים לאורך כל השנה: לראש צורים - סיירת רז, ולעין הנצי"ב - גמ"ח המעיינות.

משפחה אחת - קיבוצי התנועה ממשיכים להירתם ולהוציא לפועל עוד ימי כיף לאנשים מעמותת 'משפחה אחת' - נפגעי טרור ופעולות האיבה. מיד אחרי בארות יצחק ומשואות יצחק זכינו לשיתוף פעולה של פארק המעיינות, והקיבוצים - עין הנצי"ב, מירב ומעלה גלבוע. 25 משפחות - אימהות ואבות שכולים, נהנו מפארק המעיינות, מקפה ומאפה שהכינו להם נוער מירב מ'כח צביקה', מרחצה ומשחק בחוף הירוק של האסי, מתצפית והסברים מיהודה קפלן אביו של סרן צביקה קפלן ז"ל מקיבוץ מירב שנפל בצוק איתן. המשתתפים עלו למירב לארוחת צהריים, התארחו בחוות הרוח, ממרכז סיור גלבוע מעיינות, ושמעו הרצאה על המסתערבים והפלמ"ח מפי דר' ישע עקרן. את ארוחת הערב הכינו עבורם בני הנוער מההר ומהעמק בהובלת אביעד ספראי ממעלה גלבוע. ליום הנפלא הזה היו שותפים רבים וזכינו שקיבוצים שכנים שבדרך כלל לא מתאחדים סביב פעילויות משותפות, פתחו את הלב החם והאוהב, והכל בהתנדבות מלאה בחפץ לב. קיבוץ שרוצה להצטרף למיזם הנפלא הזה מוזמן ליצור קשר עם עדי שסייע בחיבורים ובהפקת היום. **שבת שלום, מז"פ ושרה**

נוכחות רחבה ורבה ומקלות עד מאד. עם זאת, גם אם רוב הישיבות מתקיימות מרחוק, אין תחליף למפגש פנים אל פנים, במיוחד בעידן של חילופי דורות.

ואי אפשר בימים אלו ללא היגד תנועתי-פוליטי: בישיבת המזמו"ר מסרתי את ההודעה הבאה: לאורך כל השנים, מקיימים פעילי הקיבוץ הדתי לדורותיהם ממשקי עבודה שוטפים עם מגוון רחב של גורמי מפתח במרחב הפוליטי בכדי לקדם ולחזק את ערכי ואתגרי התנועה וחבריה. דרך פעולה זו מהווה ביטוי למגוון הדעות הרחב של חברי התנועה ואנו, נבחרו התנועה בעת הזו, מחויבים לכך מבלי לפעול, לקדם ו/או לתעדף פוליטית מפלגה זו או אחרת.

מנהיגות יבנאית 2022 | בת עמי זיידל

מחזור א' של קורס מנהיגות צעירה בקבוצת יבנה, הגיע לסיומו (וכו' וכו'... ד.ו.ס.)

מעורבות חברתית | עדי שגיא

"**מבשלים באהבה**" - אנחנו בשיאו של המבצע המשותף לשתי התנועות הקיבוציות, מסורת בת שנתיים, 'מבשלים באהבה' - הכנת ארוחת חג לניצולי שואה, נשים במקלטים ועוד. עוד ועוד קיבוצים כבר מתארגנים לבישול, קיבוצים נוספים מתארגנים על איסוף תרומות שיועברו למטבחים קיבוציים שלוקחים על עצמם לבשל, וברגעים אלו הגענו כבר לכ - 1000 מנות לחג שיצאו בע"ה מקיבוצי התנועה. זה יפה, אבל צרכי עם ישראל רבים, וממש נשמח לעוד קיבוצים שירתמו למשימה. כל חבר או חברה

טיפש / | נעם חורב

בשנה הזאת,
אני מאחל לעצמי להיות
אחד כזה שעושה טעויות.

יותר מדי זמן הלכתי על בטוח
במקום לטרוף הפול, לקחתי לי רק בים
פחדתי אז לקפוץ כי לא היה ביטוח
וכל החלומות נשארו נאצלי בפיס

והיה קשה ללכת, אז נשארתי במקום
נתקעתי רוב הזמן על אותו העמוד
דחיתי למחר פשיכולתי כבר היום
והקשבתי רק לנויזי במקום ללכת לאיבוד

ופחדתי לשחרר, ופחדתי להשמין
ופחדתי ללכלך את הידיים בדמעות
וזה קטע משוגע כי פתאום אני מבין -
הרגעים הכי יפים שלי נולדו מהשגיאות

וזה זמן לשים בצד את היגד המפוקד
כבר נתתי לו מספיק הזדמנויות
אלוהים מקציב דמעות לכל אדם פשהוא נולד
ואני, את שלי, כבר ביזבזתי על שטויות

אז בשנה הזאת
אני רוצה להיות
אחד כזה שעושה טעויות,
שׂרץ אל תוך האש
אני מבטיח להיות חכם מספיק
כדי להרשות לעצמי להיות
טיפש.

על השירים : יצחק ברוכי

הכתובת למשלוח מאמרים למערכת : bimkomon@gmail.com
המערכת : דינה ספראי, טליה גולדנברג, תמר דגני, ניר יעקבי ושרית פישביין.